

DEBATT

Vad/var | Ämnet

→ SvD.se

4. Rubrik 18 p på två fina rader ruggrikt

1. Notis ui 3000 tkn inklusive ingressen. Non exped maximpores sit quibust ibusapi tinvel mi, int eum arum quianis.
1. Notis Nobita acerum lam simus volorio. Molorem. Itat iunt ratures tinctur, cus pa dolorit consed te aliant adis aut bearit fac-cus ad. **SvD.se/namnet-pa-grejen**

Allvarliga brister i Sanandajis bok om invandring

Vi har läst Tino Sanandajis bok ”Massutmaning” och hittar genomgående mycket stora brister i den statistiska analysen, hanteringen av källor och återgivandet av andra forskares resultat, skriver Hans Lööf och Gustav Martinsson, KTH.

Ekonomen Tino Sanandaji är en av landets argaste kritiker av invandring och invandrapolitik oavsett regering och omfattning av internationella flyktingkatastrofer. Sociala medier har varit Sanandajis kommunikationskanal för att med en omfattande sifferexercis försöka göra folk varse om att Sveriges problem med kriminalitet, arbetslöshet och utanförskap huvudsakligen beror på migrationen.

Med den uppmärksammade boken ”Massutmaning” utgiven på eget förlag försöker Sanandaji ge tyngd till sina åsikter genom att väva in dem i ett sammelsurium av anekdoter, utredningar, forskningsrapporter och en ekonomisk-politisk agenda för Sverige.

Men med denna bok öppnar sig Sanandaji för att han själv skall bli synad i sömmarna, i stället för att själv vara granskaren. Och det är inte svårt att hitta häpnadsväckande brister i texten. Trots detta har boken fått stor medial uppmärksamhet, lyfts fram som vetenskaplig forskningsöversikt av ledarskribenter och även under en tid toppat olika nätbokhandlares försäljningslistor.

Redan i introduktionskapitlet anslår Sanandaji temat för vad som skall ledas i bevis. Här påstås att 76 procent av medlemmarna i kriminella gäng har invandrarbakgrund. Författaren refererar till en studie av Rostami, Leinfelt och Holgersson (källa 1) som analyserar sju gatugång med sammanlagt 239 individer i Stockholm. Forskarna redovisar tydligt att de valt att selektera bort tunga brottslingar som kriminella gäng inom MC-rörelsen, fängelsekunder och vitmaktrörelser från sin studie. Kvar blir en mindre grupp individer som bildar gatugång i Stockholm. Det finns absolut ingenting i denna studie som ger stöd för Sanandajis generella påstående att tre av fyra i kriminella gäng har invandrarbakgrund. Detta är bara ett av Sanandajis många exempel på metoden att hänvisa till vetenskaplig forskning och dra ovetenskapliga slutsatser.

Sanandaji lanserar sin bok som tvärvetenskaplig, även om den kännetecknas av debattbokens starkt tillspetsade exempel och slut-

satser för att bevisa en tes. Det borde också vara besvärande att fyra av fem källhänvisningar i boken inte hämtas från vetenskapligt granskad litteratur. Och när det väl gör det så finner man uppenbart oetiska förfaranden. Ett sådant flagrant exempel är hänvisningen till ett mycket välciterat kapitel i ”Empirical Strategies in Labor Economics” av Joshua Angrist (MIT) och Alan Krueger (Princeton) (källa 2). För empiriska arbetsmarknadsforskare är detta en standardreferens. Bokkapitlets syfte är rent metodologiskt och handlar om statistiska metoder för att särskilja mellan orsak och verkan. Men med sin referens låter Sanandaji påskina något helt annat, nämligen att Angrist och Krueger funnit att invandring är skadligt för den nationella arbetsmarknaden.

Lag och ordning, brottslighet och kriminalitet är teman som genomsyrar Sanandajis bok och i ett särskilt kapitel diskuteras detta i termer av samhällsekonomiska kostnader. Författaren hävdar att ”Brott och oordning är inte någon detalj eller symbolfråga utan en första ordningens faktor i diskussionen om invandring.” Det finns en omfattande national-ekonomisk forskningslitteratur om invandring och brottslighet. Två av de internationella auktoriteterna är Brian Bell (Oxford University) och Stephen Machin (London School of Economics).

Sanandaji hänvisar också till dessa två forskare med ett citat för att ge understöd till det han kallar för första ordningens faktor. Men den citerande texten säger att den sociala och ekonomiska kostnaden för brott (i allmänhet) vanligtvis uppskattas som höga, och att varje länk mellan invandring och kriminalitet måste tas på stort allvar. Men det som Sanandaji nogsamnt undviker att nämna är att Bell och Machins forskning pekar på att invandringens effekt på kriminalitet inte är särskilt stor (källa 3).

Bell och Machin studerar invandrartäta bostadsområden och finner inget samband mellan hög koncentration av invandrare och ökning av våldsbrott (källa 4). Däremot finner de ett svagt samband mellan egendomsbrott när det gäller invandrargrupper med sämre arbetsmarknadsmöjligheter. De konstaterar

Vad/var | Ämnet

7. Citat Sueca Hd regular 15 punkter på 17 punkters kägel centrerat.

”
Förnamn Efternamn om xxxx.
Styckeformat 7. Citat förklaring.

Av de 13 refererade studierna som sägs stödja uppfattningen att invandring har negativa effekter på arbetsmarknaden visar det sig att en av de tyngsta källorna kommer till annan slutsats än vad Sanandaji anger i boken, skriver Hans Lööf och Gustav Martinsson. Foto: Anders Wiklund/TT (Arkiv 2015)

Fakta | Källor

- Rostami, Leinfelt och Holgersson, 2012: ”An exploratory analysis of Swedish street gangs”, Journal of Contemporary Criminal Justice 28.
- Angrist och Krueger, 1999: ”Empirical strategies in labor economics”, i ”Handbook of Labor Economics”, Vol. 3A
- Bell, 2014: ”Crime and immigration”, IZA World of Labor.
- Bell, Fasani och Machin, 2013: ”Crime and immigration: Evidence from large immigrant waves”, Review of Economics and Statistics 95.
- Card, 1990: ”The impact of the Mariel Boatlift on the Miami labor market”, ILR Review 43.

Vad/var | Ämnet

4. Rubrik 18 p på två fina rader ruggrikt

1. Notis ui 3000 tkn inklusive ingressen. Non exped maximpores sit quibust ibusapi tinvel mi, int eum arum quianis.
1. Notis Nobita acerum lam simus volorio. Molorem. Itat iunt ratures tinctur, cus pa dolorit consed te aliant adis aut bearit fac-cus ad. **SvD.se/namnet-pa-grejen**

också att forskningen antyder att allmänheten har en felaktig bild av att kriminaliteten ökar till följd av invandring.

Arbetsmarknad och invandring är ett annat tema i boken. Hur påverkas löner och sysselsättning för den övriga befolkningen av invandring? Författaren medger att det finns motsatta slutsatser i den internationella forskningslitteraturen. Först anges 13 referenser till studier som finner en negativ effekt. Sedan säger Sanandaji att det också finns studier som hittat positiva effekter, men här väljer han dock att inte lämna någon referens till dessa studier.

Tittar man närmare i de 13 refererade studierna som sägs stödja uppfattningen att invandring har negativa effekter på arbetsmarknaden visar det sig att en av de tyngsta källorna kommer till annan slutsats än vad Sanandaji anger i boken. Artikeln av David Card (källa 5) hittar varken negativ eller positiv effekt av invandring på löner och arbetslöshet för lågutbildade inhemska arbetare.

Sanandaji, som har en doktorsexamen i public policy och en anknytning till ett institut på Handelshögskolan i Stockholm, lanserar ”Massutmaning” som vetenskaplig. Det innebär också att läsaren har rätt att förvänta sig att han som en företrädare för akademisk forskning uppfyller fundamentala krav i form av redlighet, etik och ansvar för vetenskapens roll i samhället, oavsett hur budskapet sprids och till vilken målgrupp han riktar sig till.

Vi har läst Sanandajis bok med dessa glasögon och hittar genomgående mycket stora brister i den statistiska analysen, hanteringen av källor och återgivandet av andra forskares resultat. I denna artikel presenterar vi ett axplock av alla dessa felaktigheter och missledande hänvisningar till forskning i Tino Sanandajis debattbok. Det finns många fler och vår slutsats är att Sanandajis förhållningssätt till forskning är både oetiskt och opålitligt.

Hans Lööf
professor nationalekonomi KTH
Gustav Martinsson
lektor finansiell ekonomi KTH